

af Placater

14. osa

Jan. 1853

Den 25 och 28 Februari.

13

1851.

Den 25 Februari. Hans Keiserliga Majestäts Nådiga Förordning, angående vilkoren för besittning af fast egendom i Finland.

Med anledning af förelupen olika tillämpning af de i Storfurstendömet Finland gällande författningar i afseende å rättigheten att förvärfwa och besitta fast egendom derstädes, hafwe **WS** funnit godt, under den $\frac{17}{29}$ sifflidne Januari, i Nådiger förklara:

1) att icke andre än de, som innehafwa finsk medborgare-rätt, äro berättigade att i Finland fast egendom förvärfwa och besitta, derest de icke härtil undfått **Wärt** särskilda Nådiga tillstånd; i följe hwaraf jemwål uppbud och fasta å dylik egendom ej må under andra vilkor någon bewiljas;

2) att oberoende häraf ryske adelsmän, likasom förut, äro berättigade att, med iakttagande af hwad Storfurstendömet's lagar stadga, förvärfwa och besitta fast egendom i Finland, utan dertill för hwarje särskildt fall utwerkadt Nådigt tillstånd *) och

3) att de ryske undersåtare och utlänningar, hwilka redan här förinnan wunnit oklandrad besittning af fast egendom i Finland, hwa derwid bibehållas. Det alle, som wederbör, till underdånig esterrättelse länder.

Dito på Ryska och Finska språken.

*) Se **H. K. M:t's** Nådiga Bref af den 6 October 1851, angående sättet och ordningen för winnande af utredning om lagligheten af handlingar till styrkande af ryskt adelskap.

Den 16 (28) Februari. Handels- och Sjöfarts-Traktat emellan Hans Majestät Keisaren öfwer hela Ryssland och Hennes Majestät Drottningen af Portugal, afslutad i Lissabon.

Efter öfwerenskommelse emellan **Öf** och Hennes Majestät Drottningen af Portugal hafwa **Wära** ömsesides Fullmäktige den Sex-

med 75
försänd via
1 lod swenskt,
i portot, som
då den öfwer
dubbelt porto
fyradubbelt dito
sexdubbelt dito
attadubbelt dito,
hwarje 2 lod eller
Andaren öfwar be-
ret derföre bestämda
annan progression
antagne, får wigten
och ölas de för
man upptagne 2ne
topet, för bref af 1/2

6 lod.	
6	17
8	44
9	17
8	27
9	9
8	10
9	11
8	12
9	13
8	14
9	15
8	16
9	17
8	18
9	19
8	20
9	21
8	22
9	23
8	24
9	25
8	26
9	27
8	28
9	29
8	30
9	31

...
... täyttänyt yhtäkolmatta vuotta, älköön
... Mitä hän itse voi ansaita, sitä hän
... vanhaksi tultuansa.
... tahansa, olkoon holhunalainen.
... itseänsä ja omaisuuttansa itse.
... taikka muun syyn
... pantakoon holhottavaksi.]

20 LUKU.

... ja miten ne määrätään;

21 LUKU.

... kiinnityksen laillisista syistä;

22 LUKU.

... velvollisuuksista; ja

23 LUKU.

... hallinnasta ja holhutoimesta

...
... K. A. 1898, p. L. Kts. myös K. J.,
... vaarinpidoista, samalta

MAAKAARI.

... laillisesta saannosta

... maa, huone ja
... saadaan: yksi on
... jos on lailli-
... laillisesti ostettu;
... on panttaus,
... sen mu-
... pysyköön,

... lak. sekä U.
... hyvänsä,
... alkuun,
... hyö-

dyksi. Jos tärkeitä syitä sellaisen maaomaisuuden myymiseen ilmaan-
tuu, niin seurakunta, neuvoteltuansa siitä kirkonkokouksessa, ilmoit-
takoon asian tuomiokapitulille ja tuomiokapituli alistakoon sen ynnä
oman lausuntonsa hallituksen tutkittavaksi. K. L. 6 p. Jouluk. 1869,
304 §.

Että papistolle, kouluille ja hospitaaleille määrättyjä tiloja ei saa
asianomaisten tietämättä ja suostumuksetta myydä, osottaa Knk. päät.
10 p. Maalisk. 1719, 16 §, Papist. erioik. 16 p. Lokak. 1723, 4, 5, 6 § ja
Knk. päät. 23 p. Jouluk. 1747, 7 §.

Kaupungeille lahjoitettua maata ei saa myydä, vaihtaa eikä
pantiksi panna. Knk. päät. 13 p. Heinäk. 1719, 21 § sekä Knk. kirj.
25 p. Syysk. 1745 ja 27 p. Huhtik. 1750.

Sellaisen kiinteistön myynnistä y. m., joka lahjan tahi testamentin
kautta on tullut kaupunki- tai maalaiskunnan omaksi, säätävät K. A. 8
p. Jouluk. 1873, 74 § ja K. A. 15 p. Kesäk. 1898, 97 §, p. L.

Kruununrustitiloja ei saa myydä eikä niistä testamenttia tehdä.
Knk. A. 22 p. Helmik. 1749. Että kruununrustitilan asukkaalla kui-
tenkin on oikeus toiselle luovuttaa hallintaoikeutensa, osottaa K. A.
6 p. Kesäk. 1883, 3 ja 30 §, p. L.

Että kruununataloja ei myöskään saa myydä, osottaa m. m. Knk.
kirj. 7 p. Lokak. 1742, M. K. 4: 1 kohdalla. Kruununatalon hallinta-
oikeuden luovuttamisesta säätää K. A. 6 p. Kesäk. 1883, 3 §, p. L.

Että se nautintaoikeus, jonka tilanomistaja on 23 p. Heinäk. 1902
annetun Vesioikeuslain 3 luvun 11 §:n tahi 4 luvun 14 §:n mukaan saanut
toisen omistajan vesiperäiseen maahan, joka on ojitettu, tai vesijät-
töön, seuraa tilaa, jolle sitä erityisesti ole poiserotettu, osottaa mainitun
lain 7 luvun 10 §, p. L.

K. A. 25 p. Helmik. 1851 säätää: [1] ettei muilla kuin niillä, joilla
on Suomen kansalaisoikeus, ole oikeutta Suomessa hankkia ja hallita
kiinteätä omaisuutta, elleivät ole siihen saaneet K. Maj:n erityistä lupaa;
jonka johdosta lainhuudatusta ja kiinnekirjaa sellaiseen omaisuuteen
ei myöskään saa muilla ehdoilla kenellekään antaa;] 2) että, tästä huoli-
matta, Venäjän aatelismiehillä, niinkuin ennenkin, on oikeus, noudattaen
mitä Suomen lait säätävät, hankkia ja hallita kiinteätä omaisuutta
Suomessa, tarvitsematta kussakin eri tapauksessa hankkia siihen lupaa;
(Vrt. Arm. A. 10 p. Marrask. 1903 tässä jällempänä) ja 3) että ne Venä-
jän alamaiset ja ulkomaalaiset, jotka tätä ennen ovat saaneet moitteet-
toman hallinnan kiinteään omaisuuteen Suomessa, saavat siinä pysyä.

— Että mooseksen uskolainen ei kuitenkaan saa hankkia eikä hallita
kiinteätä omaisuutta tässä maassa, säädetään K. A:ssa 16 p. Helmik.
1891. — Venäjän alamaisten, joilla ei ole Suomen kansalaisoikeutta,
sallitaan hankkia kaikenlaista kiinteätä omaisuutta Suomessa ja hallita
sitä samojen perusteiden mukaan, mitkä ovat voimassa syntyperäisiin
suomalaisiin nähden. Tätä määräystä ei uloteta mooseksen uskolai-
siin, joihin nähden voimassa olevissa asetuksissa säädetyt rajoitukset
jäävät voimaansa ja vaikutukseensa. Arm. A. 10 p. Marrask. 1903. —
Ulkomaalaisen ja Venäjän alamaisten velvollisuudesta asettaa asiamies
sille paikkakunnalle, missä hän hallitsee kiinteätä omaisuutta, mutta ei
asu, säätävät K. A.:t 11 p. Maalisk. 1879 ja 16 p. Helmik. 1891, O. K. 11: 7
kohdalla. — K. kirj:ssä 28 p. Elok. 1878, jolla Valamon luostarille on
suotu oikeus omistaa ja hallita eräitä siinä lueteltuja perintöaloja Im-
pilahden pitäjässä ja Laatokan järven saaria, lausutaan samalla olevan
tärkeätä ettei sanottu luostari vastedes saa ottaa haltuunsa Suomessa
sijaitsevia kiinteistöjä. —

Eriuskolaiset eivät saa seurakuntiansa, laitoksiansa tahi säätök-
siänsä varten ilman K. Maj:n luvatta hankkia ja hallita muuta kiinteätä
omaisuutta maassa kuin tontin kirkkoa ja koulua varten sekä hautaus-
maan ynnä niihin rakennetut tarpeelliset huoneukset. K. A. 11 p.
Marrask. 1889, 4 §, p. L.

K. A. 2 p. Huhtik. 1864 kuuluu näin: Sitte kun Suomen Ritaristo
ja Aateli ehdottomasti on luopunut 27 kohdan kautta 16 p. Lokak. 1723